

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/92/EB

2001/EES/51/14

frá 16. desember 1999

um lágmarkskröfur hvað varðar bætt öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í sprengihættu (fimmtánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾, sem var lögð fram að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum og öryggis- og heilbrigðisnefndina fyrir námuvinnslu og annan námuðnað,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾, að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 21. október 1999⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 137. gr. sáttmálans er kveðið á um að ráðið skuli, með tilskipunum, samþykkja lágmarkskröfur til að stuðla að úrbótum, einkum á vinnuumhverfi, til að tryggja betri heilsuvernd og bætt öryggi starfsmanna.
- 2) Samkvæmt þessari grein ber að forðast að setja stjórnunarlegar, fjárhagslegar og lagalegar skorður í slíkum tilskipunum sem hindra myndu stofnun og þróun lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 3) Umbætur er varða öryggi, hollustuhætti og heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum er markmið sem má ekki víkja fyrir hreinum efnahagssjónarmiðum.
- 4) Til að tryggja öryggi og heilsuvernd starfsmanna er brýnt að farið sé að lágmarkskröfum um bætt öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í sprengihættu.
- 5) Tilskipun þessi er sértilskipun, í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu

öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum⁽⁴⁾. Ákvæði þeirrar tilskipunar gilda því að öllu leyti, einkum þau sem lúta að upplýsingum til starfsmanna, samráði við starfsmenn og þátttöku þeirra og þjálfun starfsmanna, í tilvikum þar sem starfsmenn eru hugsanlega í sprengihættu, með fyrirvara um strangari eða sértækari ákvæði í þessari tilskipun.

- 6) Tilskipun þessi er skref í þá átt að gera hina félagslegu hlið innri markaðarins að veruleika.
- 7) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB frá 23. mars 1994 um samhæfingu laga aðildarríkjanna varðandi búnað og öryggiskerfi sem eru ætluð til notkunar á sprengihættustöðum⁽⁵⁾ er því lýst yfir að markmiðið sé að semja viðbótartilskipun, sem grundvallast á 137. gr. sáttmálans, og tekur einkum til sprengihættu sem stafar af tiltekinni notkun á og/eða gerðum búnaðar eða aðferðum við uppsetningu hans.
- 8) Sprengivarnir eru mjög mikilvægt öryggisatriði. Lífi og heilsu starfsmanna er mikil hættu búin af sprengingum vegna stjórnlauss elds og þrýstings sem þær hafa í för með sér, skaðlegra efna sem myndast og eyðingar lífsnauðsynlegs sürefnis úr andrúmsloftinu.
- 9) Til að koma megi á fót samfelldri áætlun um forvarnir gegn sprengingum verða skipulagsráðstafanir að koma til viðbótar tæknilegum ráðstöfunum á vinnustaðnum. Í tilskipun 89/391/EBE er þess krafist að vinnuveitandi skuli hafa undir höndum mat á áhættu sem búin er öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustað. Þessi krafa telst koma fram í þessari tilskipun með þeim hætti að í henni er kveðið á um að vinnuveitandi skuli semja skjal eða skjöl um sprengivarnir er uppfylli þær lágmarkskröfur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og uppfæra þau. Í skjalinu um sprengivarnir skulu hætturnar tilgreindar, áhætta metin og skilgreindar þær sértæku ráðstafanir sem gera á til að standa vörð um heilbrigði og öryggi starfsmanna í sprengihættu, í samræmi við 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE. Skjalið um sprengivarnir getur verið hluti af matinu á áhættu er varðar heilbrigði og öryggi á vinnustað, sem krafist er samkvæmt 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 23, 28.1.2000, bls. 57, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 96/2000 frá 27. október 2000 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 2, 11.1.2001, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 332, 9.12.1995, bls. 10 og Stjtið. EB C 184, 17.6.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 153, 28.5.1996, bls. 35.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. júní 1996 (Stjtið. EB C 198, 8.7.1996, bls. 160) staðfest 4.maí 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, p 55), sameiginleg afstaða ráðsins frá 22. desember 1998 (Stjtið. EB C 55, 25.2.1999, bls. 45), ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. maí 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 386), ákvörðun Evrópuþingsins frá 2. desember 1999 og ákvörðun ráðsins frá 6. desember 1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 1.

- 10) Í öðrum gerðum bandalagsins kann að vera farið fram á mat á sprengihættu. Til að forðast óþarfa tvíverknad ber að heimila vinnuveitanda, í samræmi við innlenda venju, að sameina skjöl, hluta skjala eða aðrar jafngildar skýrslur, sem gerðar eru í samræmi við aðrar gerðir bandalagsins, í eina „öryggisskýrslu“.
- 11) Til að fyrirbyggja að sprengihætta skapist ber einnig að taka tillit til beitingar meginreglunnar um skipti.
- 12) Samræming skal eiga sér stað ef starfsmenn frá ýmsum fyrirtækjum eru á sama vinnustað.
- 13) Til viðbótar forvarnarráðstöfunum verða að koma aðrar ráðstafanir, ef nauðsyn ber til, sem gilda eftir að kviknað hefur í. Með því að blanda saman forvarnarráðstöfunum og öðrum viðbóttarráðstöfunum má ná hámarksöryggi og takmarka skaðleg áhrif sprenginga á starfsmenn.
- 14) Ákvæði tilskipunar ráðsins 92/58/EBE frá 24. júní 1992 um lágmarkskröfur um uppsetningu öryggis- og heilbrigðismerkja á vinnustöðum (níunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽¹⁾ gilda að fullu, einkum á stöðum sem liggja að hættusvæðum þar sem reykingar, þversögung, logsuða og önnur starfsemi, sem fylgja logar eða neistaflug, gætu komið af stað víxlverkun við hættusvæðið.
- 15) Í tilskipun 94/9/EB er búnaði og öryggiskerfum, sem hún tekur til, skipt í flokka og undirflokka búnaðar. Þessi tilskipun kveður á um að vinnuveitandi flokki niður í svæði þá staði þar sem sprengihætta getur skapast og ákveði hvaða flokka og undirflokka búnaðar og öryggiskerfa beri að nota á hverju svæði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Í tilskipun þessari, sem er fimmtánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE, er mælt fyrir um lágmarkskröfur hvað varðar öryggi og heilsuvernd starfsmanna sem eru hugsanlega í sprengihættu, eins og hún er skilgreind í 2. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 245, 26.8.1992, bls. 23.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- svæði sem eru notuð beint til læknismeðferðar sjúklinga og meðan á henni stendur;
- notkun tækja sem brenna loftkenndu eldsneyti í samræmi við tilskipun 90/396/EBE ⁽²⁾;
- framleiðslu, meðferð, notkun, geymslu og flutninga á sprengiefnum eða hverfulum efnum;
- jarðefnanám sem fellur undir tilskipun 92/91/EBE ⁽³⁾ eða 92/104/EBE ⁽⁴⁾;
- notkun flutningatækja á láði, legi og í lofti sem um gilda viðeigandi alþjóðasamningar (t.d. samkomulag um flutning hættulegra efna á Rín (ADNR), Evrópusamningur um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR), samningur um Alþjóðaflugmálastofnunina (ICAO), Alþjóðasiglingamálastofnunina (IMO) og reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID)) og tilskipanir bandalagsins til framkvæmdar þessum samningum. Flutningatæki, sem ætluð eru til notkunar á hugsanlegum sprengihættustöðum, eru ekki undanskilin.

3. Ákvæði tilskipunar 89/391/EBE og viðeigandi sértilskipana gilda að fullu um sviðið sem um getur í 1. mgr., samanber þó strangari eða sértækari ákvæði sem er að finna í þessari tilskipun.

2. gr.

Skilgreining

Í þessari tilskipun er merking hugtaksins „sprengihætta“ sem hér segir: blöndun eldfimra efna, í formi gass, gufu, úða eða ryks, við loft, í andrúmslofti, þar sem bruni breiðist út um alla óbrunnu blönduna við íkviknun.

II. ÞÁTTUR

SKYLDUR VINNUVEITANDA

3. gr.

Forvarnir gegn sprengingum og sprengivarnir

Til að koma í veg fyrir sprengingu, í skilningi 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/391/EBE, og sjá fyrir sprengivörnum skal vinnuveitandi gera tæknilegar og/eða skipulagsráðstafanir sem hæfa eðli starfseminnar, í forgangsröð og í samræmi við eftirtaldir grundvallarreglur:

- fyrirbyggja að sprengihætta skapist eða, þar sem eðli starfseminnar leyfir það ekki,
- koma í veg fyrir íkviknun á sprengihættustöðum, og
- draga úr skaðlegum áhrifum sprengingar og tryggja þannig heilbrigði og öryggi starfsmanna.

Ásamt eða til viðbótar þessum ráðstöfunum skulu koma, ef nauðsyn ber til, ráðstafanir gegn því að sprengingar breiðist út og skulu þær endurskoðaðar reglulega og a.m.k. ætíð þegar verulegar breytingar eiga sér stað.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 15. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 93/68/EB (Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 348, 28.11.1992, bls. 9.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 404, 31.12.1992, bls. 10.

4. gr.

Mat á sprengihættu

1. Við að uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE skal vinnuveitandi meta sérstaka áhættu vegna sprengihættu og taka mið af a.m.k. eftirtöldum atriðum:

- líkunum á því að sprengihætta skapist og því hversu viðvarandi hún er,
- líkunum á því að íkveikjuvaldur, þar með talin rafstöðu-afhleðsla, sé til staðar og verði virkur,
- búnaði, efnum sem notuð eru, ferlum og mögulegri víxlverkun þeirra,
- umfangi áhrifanna sem búist er við.

Gera skal heildarmat á sprengihættunni.

2. Við mat á sprengihættu skal taka tillit til staða sem eru tengdir, eða geta tengst um op, við staði þar sem sprengihætta getur skapast.

5. gr.

Almennar skyldur

Til að tryggja heilbrigði og öryggi starfsmanna og í samræmi við grundvallarreglur áhættumats og þær sem mælt er fyrir um í 3. gr. skal vinnuveitandi gera nauðsynlegar ráðstafanir sem lúta að eftirfarandi:

- þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna eða annarra sé stofnað í hættu skal vinnuumhverfið vera þannig að hægt sé að sinna vinnu á öruggan hátt,
- í vinnuumhverfi þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna sé stofnað í hættu skal tryggja viðeigandi eftirlit á meðan starfsmenn eru viðstaddir í samræmi við áhættumatið og með notkun viðeigandi tæknilegra aðferða.

6. gr.

Samræmingarskylda

Ef starfsmenn margra fyrirtækja starfa á sama vinnustaðnum skal hver vinnuveitandi vera ábyrgur fyrir þeim málum sem heyra undir stjórnunarsvið hans.

Með fyrirvara um einstaklingsábyrgð hvers vinnuveitanda, sem kveðið er á um í tilskipun 89/391/EBE, skal hver vinnuveitandi, sem í samræmi við landslög og/eða venjur er í forsvari á vinnustað, samhæfa framkvæmd allra ráðstafana sem snerta heilbrigði og öryggi starfsmanna og tilgreina í

skjalinu um sprengivarnir, sem um getur í 8. gr., markmið samhæfingarinnar auk ráðstafana og aðferða til að framkvæma þær.

7. gr.

Staðir þar sem sprengihætta getur skapast

1. Vinnuveitandi skal flokka niður í svæði staði þar sem sprengihætta getur skapast í samræmi við I. viðauka.
2. Vinnuveitandi skal tryggja að lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í II. viðauka gildi um staði sem falla undir 1. mgr.
3. Ef nauðsyn ber til skulu sett upp merki við inngang að stöðum þar sem svo umfangsmikil sprengihætta getur skapast að heilbrigði og öryggi starfsmanna eða annarra sé stofnað í hættu í samræmi við III. viðauka.

8. gr.

Skjal um sprengivarnir

Við að uppfylla þær skyldur, sem mælt er fyrir um í 4. gr., skal vinnuveitandi tryggja að skjal, héðan í frá kallað „skjal um sprengivarnir“, sé samið og uppfært.

Í skjali um sprengivarnir skal einkum koma fram:

- að sprengihætta hafi verið greind og metin,
- að fullnægjandi ráðstafanir verði gerðar til að ná markmiðum þessarar tilskipunar,
- hvaða staðir hafa verið flokkaðir niður í svæði í samræmi við I. viðauka,
- á hvaða stöðum lágmarkskröfurnar, sem mælt er fyrir um í II. viðauka, gilda,
- að vinnustaður og vinnutæki, þar á meðal viðvörunar-búnaður, séu hönnuð, starfrækt og viðhaldið þannig að öryggi sé haft í fyrirrúmi.
- að ráðstafanir hafi verið gerðar varðandi örugga notkun vinnutækja í samræmi við tilskipun ráðsins 89/655/EBE ⁽¹⁾.

Skjalið um sprengivarnir skal útbúið áður en vinna hefst og það skal endurskoða ef meiriháttar breyting, stækkun eða umskipti eiga sér stað á vinnustað, vinnutækjum eða vinnuskipulagi.

Vinnuveitanda er heimilt að sameina áhættumat vegna sprenginga, skjala eða annarra jafngildra skýrslna, sem þegar hafa verið gerðar í samræmi við aðra gervinga bandalagsins.

9. gr.

Sérstakar kröfur um vinnutæki og vinnustaði

1. Vinnutæki til nota á stöðum, þar sem sprengihætta getur skapast og þegar eru í notkun eða verða tekin í notkun í fyrirtæki eða stofnun í fyrsta sinn fyrir 30. júní 2003, skulu frá þeim degi uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í A-hluta II. viðauka ef engin önnur tilskipun bandalagsins gildir eða gildir aðeins að hluta til.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 393, 30.12.1989, bls. 13. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 95/63/EB (Stjtið. EB L 335, 30.12.1995, bls. 28).

2. Vinnutæki til nota á stöðum, þar sem sprengihætta getur skapast og tekin eru í notkun í fyrirtæki eða stofnun í fyrsta sinn eftir 30. júní 2003, skulu uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta II. viðauka.

3. Vinnustaðir, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast og teknir eru í notkun í fyrsta sinn eftir 30. júní 2003, skulu uppfylla lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. Ef vinnustaðir, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast, eru þegar í notkun fyrir 30. júní 2003 skulu þeir uppfylla lágmarkskröfurnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, eigi síðar en þremur árum frá þeim degi.

5. Ef einhver breyting, stækkun eða endurskipulagning á sér stað á vinnustöðum, þar sem er að finna staði þar sem sprengihætta getur skapast, eftir 30. júní 2003 skal vinnuveitandi gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að allt sé í samræmi við lágmarkskröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

III. ÞÁTTUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

10. gr.

Breytingar á viðaukum

Breytingar á viðaukum, af tæknilegum toga eingöngu, í samræmi við:

- tilskipanir sem samþykktar eru á sviði tæknilegrar samhæfingar og stöðlunar á sviði sprengivarna, og/eða
- tækniframfarir, breytingar á alþjóðareglum eða tæknilýsingu auk nýrra uppfinninga á sviði forvarna gegn sprengingum og sprengivörnum,

skulu teknar upp í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 17. gr. tilskipunar 89/391/EBE.

11. gr.

Leiðarvísir um góðar starfsvenjur

Framkvæmdastjórnin skal semja hagnýtar viðmiðunarreglur og setja í leiðarvísi um góðar starfsvenjur sem þó eru ekki bindandi. Í leiðarvísinum skal fjallað um þau efni sem um getur í 3., 4., 5., 6., 7. og 8. gr. í I. viðauka og í A-hluta II. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal fyrst hafa samráð við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum í samræmi við ákvörðun ráðsins 74/325/EBE¹⁾.

Að því er varðar beitingu þessarar tilskipunar skulu aðildarríkin taka eins mikið tillit og hægt er til téðs leiðarvísis þegar þau móta stefnu sína í málefnum sem varða öryggis- og heilsuvernd starfsmanna.

12. gr.

Upplýsingar til fyrirtækja

Aðildarríki skulu kappkosta að veita vinnuveitendum víðeigandi upplýsingar, sé þess óskað, í samræmi við 11. gr., einkum með tilvísun í leiðarvísinn um góðar starfsvenjur.

13. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau hafa samþykkt eða verða samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni á fimm ára fresti upplýsingar um verklega framkvæmd ákvæða þessarar tilskipunar, þar sem fram kemur sjónarhorn vinnuveitenda og starfsmanna. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það Evrópuþinginu, ráðinu, efnahags- og félagsmálanefndinni og ráðgjafarnefndinni um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

K. HEMILÄ

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 185, 9.7.1974, bls. 15. Ákvörðun eins og henni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

I. VIÐAUKI

FLOKKUN STAÐA ÞAR SEM SPRENGIHÆTTA GETUR SKAPAST

Almenn athugasemd

Staðir, þar sem gerðar eru varúðarráðstafanir í samræmi við 3., 4., 7. og 8. gr. skulu flokkaðir samkvæmt eftirfarandi flokkunarkerfi.

1. Staðir þar sem sprengihætta getur skapast

Staður, þar sem svo mikil sprengihætta getur skapast að þörf er á sérstökum varúðarráðstöfunum til að vernda heilsu og öryggi viðkomandi starfsmanna, telst hættulegur í skilningi þessarar tilskipunar.

Staður, þar sem svo ekki er búist við svo mikilli sprengihættu að þörf er á sérstökum varúðarráðstöfunum, telst hættulaus í skilningi þessarar tilskipunar.

Eldfim og/eða brennanleg efni eru talin geta skapað sprengihættu nema rannsókn á eiginleikum þeirra hafi sýnt fram á að þau geti ekki valdið sprengingu af sjálfu sér ef þau blandast lofti.

2. Flokkun hættulegra staða

Hættulegir staðir eru flokkaðir í svæði á grundvelli þess hversu tíð og viðvarandi sprengihætta er þar.

Flokkunin ræður því hversu umfangsmiklar ráðstafanir eru gerðar í samræmi við A-hluta II. viðauka.

Svæði 0

Staður þar sem sprengihætta af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft er stöðug, tíð eða varir í langan tíma.

Svæði 1

Staður þar sem öðru hverju má búast við sprengihættu af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft við venjulega notkun búnaðar.

Svæði 2

Staður þar sem er ólíklegt er að sprengihætta skapist af völdum blöndunar eldfimra efna í formi gass, gufu eða úða við loft við venjulega notkun búnaðar og ef hún skapast er það einungis í skamman tíma.

Svæði 20

Staður þar sem sprengihætta af völdum eldfims rykskýs í loftinu er stöðug, tíð eða varir í langan tíma.

Svæði 21

Staður þar sem búast má við sprengihættu af völdum eldfims rykskýs í loftinu öðru hverju við venjulega notkun búnaðar.

Svæði 22

Staður þar sem er ólíklegt er að sprengihætta skapist af völdum eldfims ryks í loftinu við venjulega notkun búnaðar og ef hún skapast er það einungis í skamman tíma.

Athugasemdir:

1. Lög, set og haugar af eldfimu ryki teljast geta skapað sprengihættu.
2. „Venjuleg notkun“ merkir það ástand þegar búnaður er notaður í samræmi við það notkunarvið sem hann var hannaður fyrir.

II. VIÐAUKI

A. LÁGMARKSKRÖFUR UM BÆTT ÖRYGGI OG HEILSUVERND STARFSMANNA SEM ERU HUGSANLEGA Í SPRENGIHÆTTU

Almenn athugasemd

Þær skyldur, sem mælt er fyrir um í þessum viðauka, eiga við um:

- staði sem flokkaðir eru sem hættulegir, í samræmi við I. viðauka, þegar nauðsynlegt þykir vegna þess hvernig háttar til á vinnustöðum, við verkstöðvar, vegna búnaðarins eða efnanna sem notuð eru eða vegna áhættu af völdum starfsmannar sem tengist sprengihættunni,
- búnað á hættulausum stöðum sem er nauðsynlegur til eða stuðlar að því að tryggja örugga notkun búnaðar sem staðsettur er á hættulegum stöðum.

1. Skipulagsráðstafanir**1.1. Þjálfun starfsmanna**

Vinnuveitandi verður að sjá þeim, sem vinna á stöðum þar sem sprengihætta getur skapast, fyrir nægilegri og viðeigandi þjálfun í sprengivörnum.

1.2. Skriflegar leiðbeiningar og starfsleyfi

Sé þess er krafist í skjalinu um sprengivarnir:

- skal vinna á hættulegum stöðum fara fram í samræmi við skriflegar leiðbeiningar sem vinnuveitandi gefur út,
- skal koma á kerfi starfsleyfa sem nauðsynleg eru bæði til að sinna hættulegum störfum og störfum sem geta komið af stað víxlverkun við aðra vinnu og þannig orsakað hættu.

Starfsleyfin verða að vera gefin út af einstaklingi, sem ber ábyrgð á því verki, áður en verkið er hafið.

2. Ráðstafanir vegna sprengivarna

- 2.1. Hvers kyns eldfimu gasi, gufu, úða eða eldfimu ryki, sem losað er eða sleppt, viljandi eða óviljandi, og kann að valda sprengihættu, verður að beina í burtu á viðeigandi hátt eða yfir á öruggan stað eða, ef því verður ekki við komið, halda því í skefjum á öruggan hátt eða tryggja öryggi með öðrum viðeigandi hætti.
- 2.2. Ef sprengihættan stafar af nokkrum gerðum eldfims og/eða brennanlegs gass, gufu, úða eða ryks skal gripa til verndarráðstafana er miðast við mestu mögulega hættu.
- 2.3. Þegar íkveikjuhætta er fyrirbyggð, í samræmi við 3. gr., ber einnig að taka tillit til rafstöðuafhleðslu þar sem rafleiðni eða –framleiðsla getur orðið um starfsmenn eða starfsumhverfi. Sjá verður starfsmönnum fyrir viðeigandi vinnufatnaði úr efnum sem ekki valda rafstöðuafhleðslu sem getur orsakað íkveikju á sprengihættusvæðum.
- 2.4. Aðeins er heimilt að taka í notkun stöðvar, búnað, öryggiskerfi og hvers konar tilheyrandi tengibúnað ef fram kemur í skjalinu um sprengivarnir að öruggt sé að nota hann á sprengihættustöðum. Sama gildir um vinnutæki og tilheyrandi tengibúnað, sem ekki telst vera búnaður eða öryggiskerfi í skilningi tilskipunar 94/9/EB, ef það getur valdið íkveikjuhættu að fella hann inn í búnað. Gera verður nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að tengibúnaður víxlist.
- 2.5. Gera ber allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vinnustaðurinn, vinnutæki og hvers kyns tilheyrandi tengibúnaður, sem starfsmenn hafa aðgang að, hafi verið hönnuð, smíðuð, sett saman og sett upp, og að þeim sé viðhaldið og þau starfrækt á þann hátt að lágmarkshætta sé á sprengingu og, ef sprenging á sér stað, að hafa megi stjórn á útbreiðslu hennar eða draga úr henni eins og unnt er á vinnustaðnum og/eða til vinnutækja. Á slíkum vinnustöðum skal gera viðeigandi ráðstafanir til að draga eins og hægt er úr líkamlegri hættu sem starfsmönnum er búin af völdum sprengingar.
- 2.6. Ef nauðsyn ber til verður að gefa starfsmönnum ljósmerki og/eða hljóðmerki og kalla þá út af staðnum áður en sprengingarmörkum er náð.
- 2.7. Sé þess krafist í skjalinu um sprengivarnir verða neyðarútgangar að vera til staðar og þeim viðhaldið til að tryggja að starfsmenn geti yfirgefið hættusvæðið skjótt og örugglega ef upp kemur hættuástand.
- 2.8. Áður en vinnustaður, með stöðum þar sem sprengihætta getur skapast, er notaður í fyrsta sinn skal fara fram allsherjarsannprófun á öryggi hans að því er varðar sprengingar. Viðhalda verður öllum nauðsynlegum skilyrðum til að tryggja sprengivarnir.

Lögbærir aðilar á sviði sprengivarna, sökum reynslu sinnar og/eða faglegrar þjálfunar, skulu annast slíka sannprófun.

2.9. Sýni áhættumatið fram á að nauðsynlegt sé:

- verði aflskortur verður að vera hægt að halda búnaði og öryggiskerfum gangandi á öruggan hátt, óháð starfrækslu annars búnaðar, ef aflskortur getur valdið því að ný hætta skapist,
- verður að vera hægt að grípa handvirkt inn í og slökkva þannig á sjálfvirkum búnaði og öryggiskerfum ef fram koma frávik frá eðlilegri notkun, að því tilskildu að þetta stofni ekki öryggi í hættu. Aðeins þar til bærir starfsmenn mega grípa til slíkra aðgerða,
- ef til neyðarstöðvunar kemur skal dreifa uppsafnaðri orku eins hratt og örugglega og unnt er eða einangra hana svo að hún geti ekki lengur valdið hættu.

B. VIÐMIÐANIR VIÐ VAL Á BÚNAÐI OG ÖRYGGISKERFUM

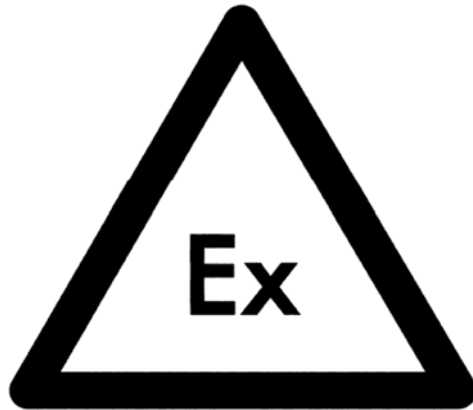
Ef ekki kemur annað fram í skjalinu um sprengivarnir, sem byggir á áhættumati, verður að velja búnað og öryggiskerfi fyrir alla staði, þar sem skapast getur sprengihætta, á grundvelli flokkanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 94/9/EB.

Einkum verður að nota eftirfarandi flokka búnaðar á svæðunum sem tilgreind eru, að því tilskildu að þau henti að því er varðar gas, gufu eða úða, og/eða ryk, eins og við á:

- á svæði 0 eða svæði 20, búnað í 1. flokki,
- á svæði 1 eða svæði 21, búnað í 1. eða 2. flokki
- á svæði 2 eða svæði 22, búnað í 1. 2. eða 3. flokki.

III. VIÐAUKI

Viðvörðunarkerki fyrir staði þar sem sprengihætta getur skapast, í samræmi við 3. mgr. 7. gr.

Staður þar sem sprengihætta getur skapast

Einkenni:

- _ þríhyrningslaga
- _ svartir stafir á gulum grunni með svörtum kanti (guli hlutinn á að þekja a.m.k 50% af yfirborði merkisins).

Aðildarríkjunum er fjálst að bæta við gögnum til útskýringa ef þau vilja.
